

Kl. 10:51

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes på mange måder, at det er velgørende, at Venstre nu har fået en ny finansordfører, for det gør, at vi kan tale mere ligeud om tingene. Finansordføreren har allerede meddelt, at der er udstedt en gigantisk check på 55 mia. kr. i 2009 og 2010. Og det gør jo, at med hensyn til den diskussion, vi har haft med finansministeren om den her gigantiske check, finansministeren hele tiden har talt om, og som han under ingen omstændigheder vil udstede, indrømmer finansordføreren blankt, at man selvfølgelig har brugt en masse penge. Det, der så er lidt ærgerligt, er, at det ikke virker. For det er den her privatiserede måde, man gør det på.

Det andet, som jeg synes er velgørende, er, at finansordføreren også bare siger helt åbent: Ja, vi har en vækstpakke. Det er så bare en, der er så lille, at børnene nok ville være blevet skuffede, hvis det havde været juleaften. Men det er et rigtig, rigtig godt skridt på vejen.

Når jeg er optimistisk, er det selvfølgelig på en lidt blandet baggrund, fordi finansordføreren så også siger: Vi står på toppen af, hvad vi kan mestre. Når det bekymrer mig, er det, fordi den konservative finansordfører meddeler her i Der Nordschleswiger – jeg har det fra Ritzau kl. 10.15 – at De Konservative har et helt katalog af ting, som skal gennemføres, hvis ledigheden stiger mere. Kan Venstres ordfører oplyse, hvad det er, Venstre har tænkt på i den anledning?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Tina Nedergaard (V):

Jeg vedgår gerne på Venstres vegne, at vi synes, det er et meget stort underskud, der bliver lavet i år. Det er ikke sådan en snusfornuftig Venstrepolitik, at man strør om sig med penge. Men ret skal være ret, når det er nødvendigt, gør vi det gerne. Men vi vil ikke gøre det i et sådant omfang, at vi sender regningen lukt ind i fremtiden og det bliver sådan, at en arbejdsplads, skabt i dag, koster to i morgen.

Når nu fru Margrethe Vestager siger, at vi har taget en lang række initiativer, vil jeg sige, at det er korrekt. Det, der ikke er korrekt, er, at de ikke virker. Det er jo vurderet, at renten og de initiati-

ver, som regeringen har taget, betyder, at der er mellem 70.000 og 75.000 færre arbejdsløse, end der ellers ville have været.

Det, der bekymrer mig allermost ved fru Margrethe Vestager er, at hun er så parat til at kaste sig ind i rød blok, hvor man er parat til at underfinansiere sit skatteudspil og tage mere i skat ude hos borgerne.

Kl. 10:53

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:53

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at en del af vejen til at forstå regeringens krisestyring, er det, som ordføreren siger: Når det er nødvendigt, gør vi det gerne. Når det ikke længere kan afvises, når det får sig op foran os, gør vi noget. Det, jeg synes er ærgerligt, er, at der ikke er overblik, at der ikke er alvor, at der ikke er ro på, at der ikke er en solid prognose for, hvad vi skal gøre på hvilket tidspunkt. Det er derfor, jeg bekymrer mig lidt, når den konservative finansordfører siger: Skulle novemberprognoserne for arbejdsmarkedet for 2011 dog forværres, har vi en hel stribe elementer klar for at imødegå en endnu højere ledighed end de 175.000. Det er jo det samme.

Der vil jeg gerne spørge Venstres finansordfører: Er Venstres ordfører enig i, at det skal være den sædvanlige brandslukning, hvis det viser sig at blive endnu værre, end regeringen havde forventet? Det er jo dog det, vi efterhånden kender fra regeringen, nemlig at vi kan være helt sikre på, at det går værre, end regeringen forventer.

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Tina Nedergaard (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, vil vi følge det her time for time, uge for uge og hele tiden tage bestik af, hvilken dosering, hvilken timing der er brug for. Men jeg må sige, at vi bevæger os på ydregrænsen af, hvad det danske samfund kan bære i ny gældsætning. Det er bekymrende, hvis det er sådan, at vi kommer ud på den anden side af krisen og har belånt os så dramatisk, at vi fuldstændig bliver låst fast efterfølgende og dermed risikerer, at arbejdsløsheden bliver permanent på et forholdsvis højt niveau. Vi så jo f.eks. efter 1980'erne og op i 1990'erne, at en meget høj ledighed brændte sig fast i det danske samfund og var svær at få bugt med.